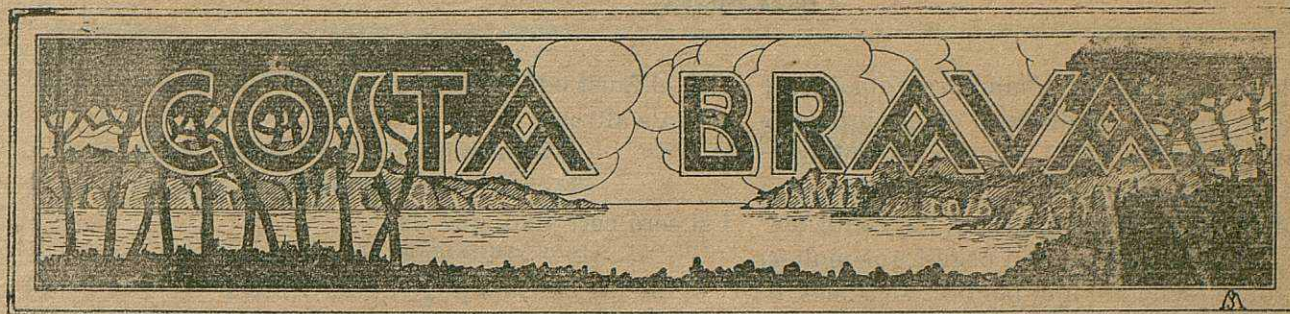

NÚMERO
SOLT
15 Cèl·lims

SETMANARI POPULAR INDEPENDENT

ANY II

Palamós 22 de Desembre de 1928.

NÚM. 58

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Palamós, trimestre	2'00	ptes.
Fora, trimestre	2'25	id.
Estranger, un any	15'00	id.

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ

MAURI I VILAR. 2. SEGON.

Anuncis, comunicats i reclams a preus segons tarifa.
Pagaments a la borseta.

La bellesa de cor

No fa molts jorns, volgudes llegidores, varen veure llum des d'aqueixes mateixes planes, un article, «La verdadera bellesa», particularment a vosaltres adreçat, ja que l'assumpte us tocava de plé.

Avui, i comptant sempre amb la vostra benvolença, passarem a tractar d'una altra bellesa, que si bé pot ésser, no és tan cuidada ni us té tan preocupades com l'anteriorment esmentada, no obstant, té una válua immensa, que sobrepassa a totes les vanitats i frivoliats d'aquella material: la bellesa de cor.

Pot ésser, llegidores amigues, un somris picarese, barreja de malícia i d'incomprensió, pugnarà per aixamplar vostre rostre. Si, vosaltres, a qui sempre ha martiritzat la bellesa de vostre físic; vosaltres que compteu per triomfs tota paraula, tot acte, tota mirada del pròxim, que representi com un tribut d'admiració retut a vostre beutat material; pot ésser no heu parat esment en que per damunt d'aquella bellesa qu'és el motiu de vostre satisfacció, moltes voltes devinguda orgull, n'hi ha una altra, que per ésser més íntima, més espiritual, que per no estar subjecte a les influències del temps, que marceix a l'altra, és més llegítima, és més aproximada a aquell infinit de perfecció que supossa la verdadera bellesa.

He dit «no pareu esment» i ho repeteixo. Quina és de vosaltres, donzelles, que no ha sentit dintre seu la força d'un impuls secret qu'empeny vers una acció noble, o desinteressada? Quina és de vosaltres que no ha experimentat un sentiment que li porta el dol a

l'ànima i les llàgrimes als ulls, a la vista d'alguna desgràcia, com si el verí d'aquesta arribés fins vosaltres? Totes heu sentit el vostre esperit commogut per aitals motius; no hi ha cap dubte, perquè del contrari no hi hauria, mancats d'aquesta característica del sentir, prou distinció entre els éssers humans i els animals inferiors. Totes l'heu sentit, però cap ha reflexionat sobre aquesta matèria. A tots aquells sentiments no hi heu donat esment, perquè són natus, perquè els sentiu tan lligats i junyits a vosaltres que no poden ni suposar que constitueixin una verdadera vida independent: la vida de l'esperit.

Tots aquells impulsos i aquells sentiments compassius, als quals vosaltres no doneu cap mena d'importància, són les llevors d'aquella bellesa de cor qu'abans he esmentat: són com minços destells que tots i cada un dels éssers racionals hem rebut del Sabi Etern, és un destell místic, que foragita de nosaltres les tenebres de la brutalitat i dels baixos instints.

Mes, repareu, amigues llegidores, que sols és una llevor lo que teniu dipositada en vostre ànima, i, que, per lo tant, és necessari dar-li l'escalf de vostra feminitat perquè's desenvolupi i fructifiqui; que sols és un destell i, perquè'vengui flama, és precis alimentarlo amb la puresa dels vostres sentiments. De lo contrari la llevor devindrà improductiva, i endurida per el glaç de vostra indiferència, i el destell apagat per les ventades d'uns sentiments que no són prou purs.

Com se distingeix la donzella que poseeix aquesta bellesa de cor? D'una manera que no dóna lloc a dubtes. Ella, no podrà tenir un rostre molt perfecte, però esgaurdeu la bondat que d'ell transpua i que escampen arreu els seus ulls i escolten la seva veu, pot ésser

ser no molt harmoniosa, però sempre acaronadora i qu'és fà agradosa [per la tendresa i dolça inflecció dels mots; miren llurs actes, i sempre són reflexes d'un cor recte i noble; observen el seu caràcter, i compren la senzillesa de les seves maneres; i si és formosa, tampoc té com altres l'altivesa i orgull que moltes voltes són la conseqüència d'una beutat física més o menys notable.

Pot ésser no totes vosaltres, simpàtiques llegidores, sou tant formoses com desitjariu ésser. Però si, totes podeu conquerir aquesta preuada bellesa de cor, qu'és la llegítima, perquè ella no's desfulla, com l'altra, al bés del temps, i que restarà sempre més dintre vostre, com una flor, nascuda d'aquella insignificant llevor, com una flama fida d'aquell petit destell, far qu'us portarà al port de felicitat bordejant tots els esculls.

EL COMTE RAÚL

Nadalencia

S'acosta Nadal. Els arbres, reverents, es lleven paulatinament el capell d'or de les fulles seques per tal de saludar al Jesuset que torna, ben respectuosos. I així van caient suaument, desmaiades, les fulles que s'amunteguen per tot, indolentment, fins que un remolí de vent els fa dansar la sardana trista de l'hivern, duent-les lla d'onllà.

Arriba Nadal, i retorna tota ufana la llegenda, com un roser de tot l'any, perpetuament florida; posen per a ella els rigorismes d'istius i d'hiverns. Habilíssima, com un Orfeu d'esperits, per tal de vencer el sentiment s'ha

«armat amb la gaita —i altres instruments
i amb el tamborino —i el sac de gimecs».

Feu-li pas a missenyora la Llegenda, amb el seu ròssec formós d'ingenuïtat santa i de llibertat innocent, en aquests dies de pessebres, tions i llamins. Mireu-la, talment un torrent sortit de mare, saltant desfermada pel damunt de la Història, com amara els camps assedegats de l'ànima popular, fent sobreixir les aigües manses de la realitat amb el doll de les llàgrimes del sentiment!

El nostre poble viu el Nadal de la llegenda. Tot just sapigué que l'infant Jesús nasqué en un pessebre que ja l'instal·lava amorosament a la menjadora i l'escal·lava amb l'alé tebi i suau alhora de la mula i el bou desolades en el mar meravellós del firmament, però els ocells que no han pogut aclucar l'ull com pressen-

tint el faust adveniment, sense sentir el fred es diuen uns als altres:

«No és hivern ni és istiu,
sinó que és primavera».

I si serà cert aixó, que els

«Pit-roigs i borroners
s'en pugen pels fruiters
cantant amb alegria».

La joia ho invadeix tot. Com si els fessin pessigolles, totes les coses canten i ballen, i eriden Al-leluia! I vénen les panderetes, els cascabels, les violes, els ferreguets, els violins i les gaites; les cançons dels pastors, les remors dels ramats i els crits dels galls que fan el pregó de la gran festa. Sant Josep mateix, no pot ofegar la joia

«Josep es posa a ballar
amb jupeta i calça closa»

fent exclamar a la Mare de Déu:

«Josep, us heu tornat jove?»

Mes, quina resposta més atinada no li fa ell:

«Maria, no ho tinc de fer
si és nat el Rei de la Glòria?»

Peró, els pastors són els qui, com sacs de rialles dringants com picarols, omplen la calma fonda de la nit de Nadal.

«Els pastors són a la porta—Marieta, baixa a obrir;

L'un ne toca la viola—l'altre toca el violí».

Tothom s'alegra, riu i canta, perquè llavis sonors, com Aretusa.

Mireu amb quina delicadessa el canta:

«Com un llantió del Cel—s'aixeca la lluna clara
a sa argentina claror—que bonica és la nevada!
Al punt de la mitja nit—se sent divina fragància
com si una rosa esclatés—al plugim de la rosada.
Si la neu mustiga el camp—i són mústiques les
(branques

on és la novella flor?—On és la rosa que es bada?»

Les branques dels arbres plenes de neu es confonen

El bou i la mula, amb estil galant,
l'infantet Jesús estan escalfant».

i el feia néixer nuet a la mitja nit d'un dia cru d'hivern en el qual la neu caritativa cobria la terra, talment una flassada immensa de llana blanca, fent-lo tremolar amb titil·lar d'estel en els braços de la Mare de Déu que l'abriga dolçament, amb mirada llangorosa. Oh, quina munió d'armonies i de gràcies circunden el nostre Nadal trenat per l'esperit popular, de

«La nit de Nadal
és dit d'alegria».

Veus's aquí el Nadal ingenu, el Nadal popular, el Nadal que brollava d'un poble que feia sense patulán-

el concert es vegeren molt concorreguts.

A la sala de ball del Centre R. Federal s'hi efectuen grans reformes que l'embelliran notablement.

El dijous passat la companyia de zàrquela que dirigeix el primer actor Sr. Bent, donà una representació en el Teatre Carmen posant en escena «La Generala» i «Las Corsarias». Hi assistí una gran gentada.

La fira de Sant Tonàs, seguint la pendent iniciada fa anys, passa quasi desapercebuda; a plaça d'ugues taules de turrons i dos o tres de firaires; balls al Port i al Centre.

A l'edat de 65 anys i després de curta enfermetat deixà d'existir en la matinada d'ahir el Sr. Josep Maramala, mestre de les escoles de la vila.

A la seva afligida esposa i fills Josep i Manuel i demés família enviem l'expressió del nostre condol més sentit.

ENQUESTA INTERESSANT

Ja pròxim a finir aquest any en que pel nostre volgut setmanari han desfilat les beutats més sobresortints de nostra vila, voldríem fer, amb la vostra ajuda, amics llegidors, una enquesta consistint en que enviéssiu aquest butlletí ple, a la nostra redacció (segell de 2 cts. com imprés) i el dia dels Reis publicàrem les sis que tinguessin més vots.

Sr. Dr. de «Costa Brava».

El meu parer les sis més maques són:

»Firma o seudonim»

AQUEST NÚMERO HA ESTAT REVISAT PER LA
CENSURA GOVERNATIVA.

S. Plaja Villena

Centre General de Suscripcions

Venda i suscripció a tota mena de periòdics i revistes nacionals i estrangeres.

Corresponsal de les principals editorials de Barcelona i Madrid.

TIP. EMPORIUM PALAMÓS

No embruta
No engrassa
No tenyeix

Torna als cabells blancs el seu color natural sense tenyir-los.

Informarà
L. PUIG

(BARBERIA)

Tintoreria "LOS MIL COLORES"

ANTONI GÜELL

Tenyits i rentats de tota classe de trajes i vestits i els seus similars.

Dols i altres serveis a les sis hores.

DESPATXOS:

Sabateries Velles, 8 i Progiés 31 — GIRONA

Passeig Castellar, 9 — PALAMÓS

TALLERS: Pedret, 7 — GIRONA

Royal Sport Bar

Cervantes, 38 i 40

Begudes de marca - Servei acurat - Lloc reunió de dels aimants d'els sports

*Delicado
obsequio...*

es...

MARIA ARTIACH

la exquisita galleta, dulce y sabrosa
amiga de paladares refinados.

Desayuno ideal, postre exquisito,
complemento indispensable de
una buena comida, la auténtica

MARIA ARTIACH

la galleta por excelencia, está en
todas las mesas, a todas horas.

*Carlton Tea
Biscuit*

*Aristocrática
y excelente para el té*

PIDA VD. SIEMPRE GALLETAS

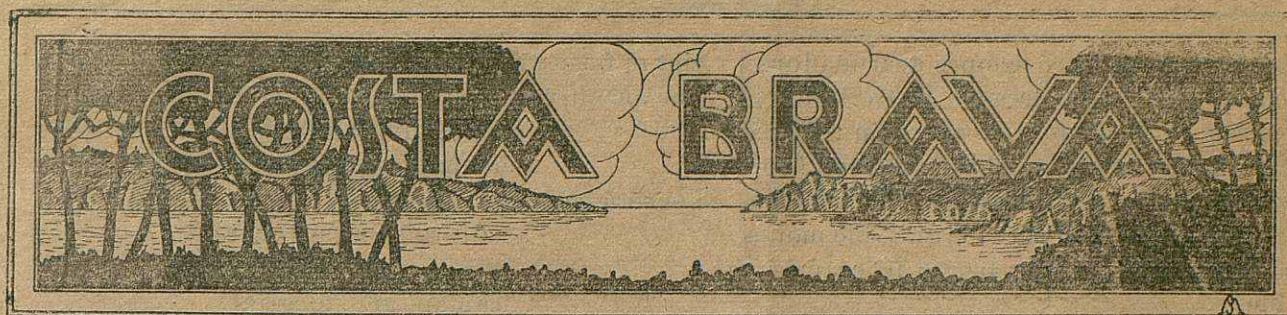
MARIA

Artiach

MARIA ARTIACH

Barceló

NÚMERO
SOLT
15 Cèntims

SETMANARI POPULAR INDEPENDENT

ANY II

Palamós 22 de Desembre de 1928.

NÚM. 58

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Palamós, trimestre	2'00	ptes.
Fora, trimestre	2'25	id.
Estranger, un any	15'00	id.

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ

MAURI I VILAR. 2. SESON.

Anuncis, comunicats i reclams a preus segons tarifa.
Pagaments a la besireta.

La bellesa de cor

No fa molts jorns, volgudes llegidores, varen veure llum des d'aqueixes mateixes planes, un article, «La verdadera bellesa», particularment a vosaltres adreçat, ja que l'assumpte us tocava de ple.

Avui, i comptant sempre amb la vostra benvolença, passarem a tractar d'una altra bellesa, que si bé pot ésser, no és tan cuidada ni us té tan preocupades com l'anteriorment esmentada, no obstant, té una válua immensa, que sobrepassa a totes les vanitats i frivolitats d'aquella material: la bellesa de cor.

Pot ésser, llegidores amigues, un somris picarese, barreja de malícia i d'incomprensió, pugnarà per aixamplar vostre rostre. Si, vosaltres, a qui sempre ha martiritzat la bellesa de vostre físic; vosaltres que compteu per triomfs tota paraula, tot acte, tot mirada del pròxim, que representi com un tribut d'admiració retut a vostre beutat material, pot ésser no heu parat esment en que per damunt d'aquella bellesa qu'és el motiu de vostre satisfacció, moltes voltes devinguda orgull, n'hi ha una altra, que per ésser més íntima, més espiritual, que per no estar subjecte a les influències del temps, que marceix a l'altra, és més llegítima, és més aproximada a aquell infinit de perfecció que supossa la verdadera bellesa.

He dit «no pareu esment» i ho repeteixo. Quina és de vosaltres, donzelles, que no ha sentit dintre seu la força d'un impuls secret qu'empeny vers una acció noble, o desinteressada? Quina és de vosaltres que no ha experimentat un sentiment que li porta el dol a

l'ànima i les llàgrimes als ulls, a la vista d'alguna desgràcia, com si el verí d'aquesta arribés fins vosaltres? Totes heu sentit el vostre esperit commogut per aitals motius; no hi ha cap dubte, perquè del contrari no hi hauria, mancats d'aquesta característica del sentir, prou distinció en re els éssers humans i els animals inferiors. Totes l'heu sentit, però cap ha reflexionat sobre aquesta matèria. A tots aquells sentiments no hi heu donat esment, perquè són nadius, perquè els sentiu tan lligats i junyits a vosaltres que no poden ni suposar que constitueixin una verdadera vida independent: la vida de l'esperit.

Tots aquells impulsos i aquells sentiments compasius, als quals vosaltres no doneu cap mena d'importància, són les llevors d'aquella bellesa de cor qu'abans he esmentat: són com minços destells que tots i cada un dels éssers racionals hem rebut del Sabi Etern, és un destell místic, que foragita de nosaltres les tenebres de la brutalitat i dels baixos instints.

Mes, repareu, amigues llegidores, que sols és una llevor lo que teniu dipositada en vostre ànima, i, que, per lo tant, és necessari dar-li l'escalf de vostra feminitat perquè's desenrotlli i fructifiqui; que sols és un destell i, perquè devingui flama, és precis alimentar-lo amb la puresa dels vostres sentiments. De lo contrari la llevor devindrà improductiva, i endurida per el glaç de vostra indiferència, i el destell apagat per les ventades d'uns sentiments que no són prou purs.

Com se distingeix la donzella que poseeix aquesta bellesa de cor? D'una manera que no dóna lloc a dubtes. Ella, no podrà tenir un rostre molt perfecte, però esguardeu la bondat que d'ell transpua i que escampen arreu els seus ulls i escolten la seva veu, pot ésser

ser no molt harmoniosa, però sempre acaronadora i qu'és fà agradosa [per la tendresa i dolça inflecció dels mots; miren llurs actes, i sempre són reflexes d'un cor recte i noble; observen el seu caràcter, i copen la senzillesa de les seves maneres; i si és formosa, tampoc té com altres l'altivesa i orgull que moltes voltes són la conseqüència d'una beutat física més o menys notable.

Pot ésser no totes vosaltres, simpàtiques llegidores, sou tant formoses com desitjariu ésser. Però si, totes podeu conquerir aquesta preuada bellesa de cor, qu'és la llegítima, perquè ella no's desfulla, com l'altra, al bés del temps, i que restarà sempre més dintre vostre, com una flor, nascuda d'aquella insignificant llevor, com una flama filla d'aquell petit destell, far qu'us portarà al port de felicitat bordejant tots els esculls.

EL COMTE RAÚL

Nadalencia

S'acosta Nadal. Els arbres, reverents, es lleven paulatinament el capell d'or de les fulles seques per tal de saludar al Jesuset que torna, ben respectuosos. I així van caient suaument, desmaiades, les fulles que s'amunteguen per tot, indolentment, fins que un remolí de vent els fa dansar la sardana trista de l'hivern, duent-les lla d'enllà.

Arriba Nadal, i retorna tota ufana la llegenda, com un roser de tot l'any, perpetualment florida; porresen per a ella els rigorismes d'estius i d'hiverns. Habitíssima, com un Orfeu d'esperits, per tal de véncer el sentiment s'ha

«armat amb la gaita — i altres instruments
i amb el tamborino — i el sac de gemecs».

Feu-li pas a missenyora la Llegenda, amb el seu róssec formós d'ingenuïtat santa i de llibertat innocent, en aquests dies de pessebres, tions i llamins. Mireu-la, talment un torrent sortit de mare, saltant desfermada pel damunt de la Història, com amara els camps assedegats de l'ànima popular, fent sobreeixir les aigües manses de la realitat amb el doll de les llàgrimes del sentiment!

El nostre poble viu el Nadal de la llegenda. Tot just sapigué que l'infant Jesús nasqué en un pessebre que ja l'instal·lava amorosament a la menjadora i l'escal·lava amb l'alé tebi i suau alhora de la mula i el bou desolades en el mar meravellós del firmament, però els oculls que no han pogut aclucar l'ull com pressen-

tint el faust adveniment, sense sentir el fred es diuen uns als altres:

«No és hivern ni és istiu,
sinó que és primavera».

I si será cert aixó, que els

«Pit-roigs i borroners
s'en pugen pels fruiters
cantant amb alegria».

La joia ho invadeix tot. Com si els fessin pessigolles, totes les coses canten i ballen, i criden Al·leluia! I vénen les panderetes, els cascabels, les violes, els ferreguets, els violins i les gaites; les cançons dels pastors, les remors dels ramats i els crits dels galls que fan el pregó de la gran festa. Sant Josep mateix, no pot ofegar la joia

«Josep es posa a ballar
amb jupeta i calça closa»

fent exclamar a la Mare de Déu:

«Josep, us heu tornat jove?»

Mes, quina resposta més atinada no li fa ell:

«Maria, no ho tinc de fer
si és nat el Rei de la Glòria?»

Peró, els pastors són els qui, com sacs de rialles dringants com picarols, omplen la calma fonda de la nit de Nadal.

«Els pastors són a la porta — Marieta, baixa a obrir;
L'un ne toca la viola — l'altre toca el violí».

Tothom s'alegra, riu i canta, perquè llavis sonors, com Aretusa.

Mireu amb quina delicadesa el canta:

«Com un llantió del Cel — s'aixeca la lluna clara
a sa argentina claror — que bonica és la nevada!
Al punt de la mitja nit — se sent divina fragància
com si una rosa esclatés — al plugim de la rosada.
Si la neu mustiga el camp — i són mústigues les
(branques

on és la novella flor? — On és la rosa que es bada?

Les branques dels arbres plenes de neu es confonen

El bou i la mula, amb estil galant,

l'infantet Jesús estan escalfant».

i el feia néixer nuet a la mitja nit d'un dia cru d'hivern en el qual la neu caritativa cobria la terra, talment una flassada immensa de llana blanca, fent-lo tremolar amb titillar d'estel en els braços de la Mare de Déu que l'abriga dolçament, amb mirada llangorosa. Oh, quina munió d'armonies i de gràcies circunden el nostre Nadal trenat per l'esperit popular, de

«La nit de Nadal
és dit d'alegria».

Veus's aquí el Nadal ingenu, el Nadal popular, el Nadal que brollava d'un poble que feia sense petulán-

ia el pessebre millor dins el seu cor. El Nadal de la Missa del Gall, on, si res més no, era deixada en la bacina la gemma d'una llagrimeta.

On són aquells Nadals d'abans, tan cristians, tan nostres, que han fugit gairebé sense deixar estela del seu pas? Resten les esglésies mostrant-nos el cel amb l'agulla dels cloquers solitaris; queden les catifes de molça verdejant en els nostres boscos; els galls que, amb veu de clarí, pregonen la Bona Nova tan iguals com abans; però nosaltres, som els mateixos?

Jesús que ve avui novament al món, plora com ahir en el pessebre de Betlem; mes, escolteu la canço com parla:

«Sembla que plora de fred
peró plora d'enyorança».

Per Nadal...

Els qui viuen lluny dels pares raclosos en una pensió; els qui, per a practicar-se en un ofici, romanen lluny de la família entafurats en una despesa a voltes poc convenient; els qui corren món en recerca d'aventures i els qui per guanyar-se la vida treballen tan prompte en una vila com se troben en una altra seguint les fluctuacions del treball, en venir aquesta diada fins els més desaprensus i indiferents senten un buit en son cor si no poden juntar-se amb els seus a l'entorn de la taula.

I és que aquesta festa tradicional no és com les altres; malgrat les creencies que cada u pagui tenir, hom troba que li falta quelcom si no pot celebrar-la com és d'us i costum amb la família.

Aixó no ho senten, perquè els passa desapercbut, els qui han sojornat sempre en la llar pairal, i troben que els qui se'n planyen, són uns pobres d'esperit i uns enyoradicos.

Els qui, lluny de la pàtria, viuen exilats per necessitat o per conveniència, enc que estiguin rodejats els pares dels fills, en venir aquesta diada troben a faltar quelcom i la celebren amb una mena de recansa.

I com que nostra voluntat fora que tots els mortals poguessin celebrar amb alegria no sols la festa de Nadal sino tots els dies de les setmanes dels mesos i dels anys, des d'aquestes planes saludem amicalment els ausents que viuen en terres llunyes a l'altra banda de la mar.

I saludem també aquelles joventuts que, allunyades de Palamós per imperioses necessitats s'agiten ça i lla de Catalunya, i desitgem de tot cor que poguem tenir-los un moment entre nosaltres complint aquella

dita que aconsella que, per Nadal, cada ovella a son corral.

Als presents i als ausents, a tots en general, els desitgem unes Bones Festes.

LI.

FUTBOLERES

Campionat provincial

NOVENA JORNADA

IMPRESSIO

Tots els cercles que jugaven a casa seva han vingut als contrincants respectius.

Malgrat la brillant classificació de la U. D. Girona, pogué guanyar, amb penes i treballs, al valent conjunt escalenc, que de dia en dia va consolidant-se com un gran valor comarcal.

A remarcar les desfetes dels figuerencs i els giro-nins del Ateneu que donen un interès vivíssim per les jornades successives.

Finalment, la brillant victòria del Palamós ve a dir-nos que el futbol és un joc de sorpresa. Com s'explica aquell quatre a un de vuit dies enrera?

Palamós S. C 3

— C. E. I. D. A. 0

Diumenge, davant un públic ben nombrós, els equips que en la puntuació ocupen els llocs segon i darrer, van fornir-nos una actuació magnífica. Després d'aquesta partida no podem comprendre el perquè els guixolencs no estan més ben classificats en el torneig que ens ocupa.

Tal com va presentar-se el Ceida a Palamós, és més equip que l'Ateneu de Girona i que l'Olot. I, en canvi en el seu propi terreny de joc, el Ceida ha estat amplement batut per tots dos. No ho comprenem. Potser podria explicar-nos-ho el factor irregularitat. Altra-ment, no trobem altra justificació.

En quan a irregularitat els palamosins també podrien dir-nos-en quelcom. Vegi's, sinó, els resultats que jugant contra el Ceida, han aconseguit, en vuit dies de diferència.

Als dotze minuts d'ésser començat l'encontre, els locals entren el primer gol de la serie d'un xut magnífic de Avellí. L'àrbitre, però, amb molt encert, l'au-lla per haver pitat, abans, faut de Company.

Dos minuts després, una estupenda arrencada, en

ziga-zaga, entre Aliu i Rosalench acaba amb centre-xut d'Aliu que Florença rebutja quan la pilota havia traspasat el marc. Els jugadors groc-blaus reclamen gol que l'àrbitre no concedeix. El joc s'endureix. Ambdós onzes lluiten aferrissadament i el públic s'entusiasma. Aquest entusiasme es fa més palès quan Avellí obté el primer gol, vàlid, d'un potent xut creuat. Dos minuts després un gran escapada Aliu-Rosalench, és coronada per aquest darrer que xuta fluix i a l'angle, després de sortejar a Colomer. Fineix la primera part amb dos a zero a favor del Palamós.

A la segona part el Ceida juga coratjosament per escursar la diferència que acusa el marcador. Però el Palamós no s'adorm sobre els llorers. El partit esdevé èpic. L'àrbitre es veu obligat a intervenir sovint per curar que el joc no s'endureixi amb excés. El Palamós obté un tercer punt per mitjà de Avellí, d'un xut de voleia, que entra com una sageta. L'entusiasme dels espectadors és ben manifest quan —ja ben fosc— l'àrbitre senyala el final.

Tots dos cercles han posat l'ànima en l'encontre. El partit mai ha perdut interès. Pels ceidistes han destacat, Mollá, Colomer, Florença i Albó.

Dels locals, Porro encertadíssim. La defensa ha estat la part més fluixa de l'onze. Gai no va saber col·locar-se sempre. Jugà, en general massa adelantat. La tasca dels mitjos, ben rellevant. Incansable en Company i decidits i encertats els ales. A la davantera, actuà d'una faiso engrescadora l'ala dreta. Rosalench hi dóna una flexibilitat insospitada. Ribera, valent i temerari com sempre, adoleix del defecte de retenir massa la pilota. Per primera vegada l'Avellí va jugar d'interior esquerra. Va palesar una certa manca d'habitud en el seu nou lloc. No obstant, posseeix condicions innegables i un xut poc corrent que dispara amb facilitat i força. Roger, discret.

El senyor Oltra, àrbitre col·legiat, va sofrir una grossa equivocació en no concedir un gol que Florença va parar dins la xarxa. En la resta, la seva tasca mereix tots els elogis. Equips:

«Ceida»:— Florença, Pujol, Colomer, Vilata, Romaguera, Mollá, Albó, Masvidal, Girona, Buxó, Prujá.

«Palamós S. C.»:— Porro, Forné, Gai, Gou, Company, Ventura, Aliu, Rosalench, Ribera, Avellí, Roger.

En aquest encontre es llesionà Ribera. De primer antuvi semblava que no fora res, però, sembla que els metges l'hi han apreciat la fractura d'un os de l'espatlla.

Lamentem sincerament el contratemps bo i fent vots perquè es restableixi prompte.

Puntuació

CLUBS	J	G.	P.	E.	GF.	GC.	P
U. D. Girona	9	8	0	1	37	11	17
Palamós S. C.	9	5	2	2	18	11	12
F. C. L'Escala	9	5	3	1	22	19	11
U. S. Figueres	9	3	4	2	15	14	8
A. S. D. Girona	9	3	4	2	16	22	8
Olot F. C.	9	3	5	1	11	20	7
U. S. Bisbalenca	8	2	6	0	7	17	4
Ceida	8	1	6	1	10	22	3

Manca consignar el partit U. S. Bisbalenca - Ceida suspès.

PARTITS PER DEMÀ

U. S. Figueres — U. D. Girona; Palamós S. C. — U. S. Bisbalenca; Ceida — F. C. L'Escala; A. S. D. Girona. — Olot F. C.

KEEPER

DOCKS DE PALAMÓS, S. A. EN LIQUIDACIÓN

PALAMÓS

ANUNCIO

Por el presente y de conformidad con lo que disponen los artículos 16 y 36 de los Estatutos de esta Sociedad Anónima se convoca la Junta General Ordinaria de Señores Accionistas para el martes día 8 de Enero de 1929 a sus 15 horas y media y en el local social, para someter a su aprobación las cuentas de la liquidación y la división del Haber social.

Palamós, 21 de Diciembre de 1928.

LOS LIQUIDADORES

Emilio Pagés

Félix Ribera

Noticiari

El diumenge passat el Casino el Port celebrà ball de Societat, precedit de concert en el que en R. Sunyer, cantà «Voreta la Mar». El ball com així mateix

el concert es vegeren molt concorreguts.

A la sala de ball del Centre R. Federal s'hi efectuen grans reformes que l'embelliran notablement.

El dijous passat la companyia de zarguela que dirigeix el primer actor Sr. Bent, donà una representació en el Teatre Carmen posant en escena «La Generala» i «Las Corsarias». Hi assistí una gran gentada.

La fira de Sant Tòmas, seguint la pendent iniciada fa anys, passa quasi desaperebuda; a plaça dugues taules de turrons i dos o tres de firaires; balls al Port i al Centre.

A l'edat de 65 anys i després de curta enfermetat deixà d'existir en la matinada d'ahir el Sr. Josep Manamala, mestre de les escoles de la vila.

A la seva afligida esposa i fills Josep i Manuel i demés familia enviem l'expressió del nostre condol més sentit.

ENQUESTA INTERESSANT

Ja pròxim a finir aquest any en que pel nostre volgut setmanari han desfilat les beutats més sobresortints de nostra vila, voldriem fer, amb la vostra ajuda, amics llegidors, una enquesta consistint en que enviéssiu aquest butlletí ple, a la nostra redacció (segell de 2 cts. com imprés) i el dia dels Reis publicariem les sis que tinguessin més vots.

Sr. Dr. de «Costa Brava».

El meu parer les sis més maques són:

»Firma o seudonim»

AQUEST NÚMERO HA ESTAT REVISAT PER LA
CENSURA GOVERNATIVA.

S. Plaja Villena

Centre General de Suscripcions

Venda i subscripció a tota mena de periòdics i revistes nacionals i estrangeres.

Corresponsal de les principals editorials de Barcelona i Madrid.

TIP. EMPORIUM PALAMÓS

No embruta
No engrassa
No tenyeix

Torna als cabells blancs el seu color natural sense tenyir-les.

Informarà
L. PUIG

(BARBERIA)

Tintoreria "LOS MIL COLORES"

ANTONI GÜELL

Tenyits i rentats de tota classe de trajos i vestits i els seus similars.

Dols i altres serveis a les sis hores.

DESPATXOS:

Sabateries Velles, 8 i Progiés 31 — GIRONA

Passeig Castellar, 9 — PALAMÓS

TALLERS: Pedret, 7 — GIRONA

Royal Sport Bar

Cervantes, 38 i 40

Begudes de marca - Servei acurat - Lloc reunió de dels aimants d'els sports

*Delicado
obsequio...*

es...

MARIA ARTIACH

la exquisita galleta, dulce y sabrosa
amiga de paladares refinados.

Desayuno ideal, postre exquisito,
complemento indispensable de
una buena comida, la auténtica
MARIA ARTIACH

la galleta por excelencia, está en
todas las mesas, a todas horas.

Carlton Tea
Biscuit

*Artisocrática
y excelente para el té*

PIDA VD. SIEMPRE GALLETAS
MARIA

Artiach

MARIA ARTIACH